

щоранку просимо лиш те що не існує
долоню простягаємо — діру бездонну
зерном пшениці всіх наситиш і нікого
у царстві голоду скасовано закони
хто на кого полює — знає кожен з нас
бо жебраки нової ери — ми (чи — з вами ?)

Збірка « [Пам'ять фрагментарна](#) ».